

og fremmest ser paaa, er det gode Resultat, der er kommet ud af det.

Jeg vil med et Par Ord nævne en anden Reform, der er blevet gennemført under Ministeriet Neergaard, nemlig de vedtagne Kirkelove. Tilsyneladende var der, da disse Love var til Behandling i Rigsdagen i sidste Samling, stor Modstand imod dem ude i Befolkningen. Der blev foranstaltet en Række Protestmøder og vedtaget en Række Resolutioner omkring i Landet. Jeg tror dog, at disse Protestmøder og Resolutioner ikke havde saa meget paa sig. I alt Fald har man ikke mærket noget til Modstanden, siden Lovene blev vedtaget. Man har ikke mærket det paa de Møder, der har været afholdt. Jeg tror, det store Flertal af Befolkningen er glade ved Kirkelovens Gennemførelse, og jeg haaber, det maa lykkes den højtærede Kirkeminister at faa dem fuldt ud gennemført paa en god Maade nu. Der blev den Gang truet med, at naar disse Love vedtoges, vilde der ske stor Udmeldelse af Folkekirken. Det er heller ikke blevet til noget. Det eneste, jeg har set af den Slags, er, at en enkelt Valgmenighedspræst har meldt sig ud. Men naar hans Menighed har fulgt ham, er det vel nok af personlige Grunde, idet der udtrykkelig er taget det Forbehold, at det ikke var, fordi man vilde protestere mod de vedtagne Kirkelove.

Jeg vil dernæst henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa et Forhold vedrørende vort Forsvarsvæsen. Den almindelige Værnepligt, som vi hidtil har haft her i Landet, er opretholdt ved de nye Forsvarslove, saaledes at det udkrævne Mandskab, som ikke har trukket sig fri, vil blive indkaldt. Jeg tror, Befolkningens store Flertal ønsker den almindelige Værnepligt bevaret som Grundlag for et Forsvar og er villigt til at sende deres Ungdom ind til Uddannelse, og jeg tror ogsaa, at Ungdommen er villig til at tage denne Byrde paa sig — som for Resten ikke er saa stor, som mange vil gøre det til; alle vi, der har været Soldater, ved, at det at ligge inde et halvt Aar er ikke saa forskrækkeligt. Men der er en Ting, vi maa kræve, naar vor Ungdom sendes ind til Militæruddannelse, og det er, at de faar en god og forsvarlig Behandling. Hvis det ikke sker, vil der let opstaa Uvillie mod den almindelige Værnepligt og Militærvæsenet i det hele.

Der har tidligere her i Folketinget ofte været anket over Tonen i Hæren og været talt om den mindre gode Behand-

ling, Soldaterne fik. Vi erindrer alle, hvorledes den Mand, som i mange Aar repræsenterede den Valgkreds, hvor den højtærede Forsvarsminister er valgt, Jens Busk, sidst i 70'erne og først i 80'erne fremdrog Eksempler paa det, og det, at den Slags Ting er blevet fremdraget den Gang og senere, har sikkert ogsaa haft sin Betydning. Jeg tror, at der paa det Punkt ikke er saa stor Grund til Klage nu, hverken over Tonen i Hæren eller over Behandlingen af Soldaterne. Men der er et enkelt Punkt vedrørende vore Soldaters Behandling, som jeg tror, der kan være nogen Grund til at anke over. Efteraarsmanøvrerne i Aar foregik under stadig Regnvej, hvor Mandskabet var gennemvaadt hver Dag. Den Slags Ting er der jo intet at gøre ved, det kan ikke undgaas. Men det er efter min Mening uforsvarligt, at Soldaterne under saadanne Forhold henvises til at tilbringe Nætterne i det vaade Tøj i utætte og kolde Rum. Det kan ødelægge deres Helbred, give dem et Knæk og i enkelte Tilfælde forkorte deres Liv.

Et saadant sørgeligt Tilfælde er forekommet under de Efteraarsmanøvrer, der i Aar blev holdt paa Sjælland. En ung Mand, hjemmehørende i det sydlige Jylland, som havde været Rekrut i Sommer og faaet sin Uddannelse ved 28de Bataillon i Roskilde, deltog i Efteraarsmanøvrerne i Slagelse-Eggen i September og blev, efter at have været gennemvaadt, om Natten indkvarteret i en utæt Vognport, hvor han selvsagt maatte fryse. Det var ikke under det, man kalder sammentrængt Kantonnement, hvor en 40—50 Mand er indkvarteret paa een Gaard. Paa denne Gaard var der kun indkvarteret 3 Mand, saa man skulde synes, at det havde været let at skaffe dem forsvarligt Logi. Resultatet af den Behandling, han var udsat for, var, at han den 14. September om Aftenen følte sig syg, og Natten derefter kom han i Seng. Næste Morgen meldte han sig syg, og saa maatte han efter nogen Ventetid gaa 2 km til Lægen, som til en Begyndelse stillede sig noget skeptisk overfor hans Sygdom, idet han antog, at det var Forsøg paa at blive fri for Øvelserne. Soldaten bad da Lægen om, at hans Temperatur maatte blive taget, og det viste sig, at den var 38,7 Grader, altsaa en ret antagelig Feber. Sygdommen var Gigtfeber, og Patienten var allerede hos Lægen saa daarlig, hans ene Arm saa stiv, at han ikke kunde faa sin Frakke paa. Saa blev han indlagt paa Sygehuset